

คำเตือนที่ขานกัน - หมายเลขหนึ่ง

วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์: การเข้าใจคำเตือนสุดท้ายสำหรับมวลมนุษยชาติ

Jeff Pippenger

2023-08-08

“วิวรณ์แห่งพระเยซูคริสต์” ถูกเปิดเผยแก่ประชากรของพระเจ้าเมื่อ “เวลาใกล้เข้ามาแล้ว” ข่าวสารคำเตือนสุดท้ายสำหรับมนุษยชาติถูกประกาศก่อนที่ช่วงเวลาแห่งการทดลองของมนุษย์จะสิ้นสุดลง และข่าวสารสุดท้ายนั้นถูกแทนไว้ด้วยแนวคำพยากรณ์หลายแนวในพระคัมภีร์ ในวิวรณ์บทที่สิบสี่ ข่าวสารคำเตือนสุดท้ายนั้นถูกแทนไว้ด้วยทูตสวรรค์สามองค์

และข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งบินอยู่กลางท้องฟ้า ถือข่าวประเสริฐนิรันดร์เพื่อประกาศแก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก และแก่ทุกประชาชาติ ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกภาษา และทุกชนชาติ ท่านกล่าวด้วยเสียงอันดังว่า จงยำเกรงพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษามาทิ้งแล้ว และจงนมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย

แล้วทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งก็ตามมา กล่าวว่า “บาบิโลน นครใหญ่ได้ล้มลงแล้ว ได้ล้มลงแล้ว เพราะนางได้กระทำให้บรรดาประชาชาติทั้งสิ้นดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธจากการล่วงประเวณีของนาง”

แล้วทูตสวรรค์องค์ที่สามก็ตามมา กล่าวว่าเสียงดังว่า ถ้าผู้ใดนมัสการสัตว์ร้ายและรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมัน ไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของตน ผู้นั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งถูกเทออกโดยไม่เจือปนลงในถ้วยแห่งความกริ้วของพระองค์ และเขาจะต้องถูกทรมานด้วยไฟและกำมะถันต่อหน้าทูตสวรรค์บริสุทธิทั้งหลาย และต่อพระพิภคพระเมษโปดก และควันแห่งการทรมานของเขาทั้งหลายก็ลอยขึ้นไปตลอดไปเป็นนิรันดร์ และผู้ที่มีเครื่องหมายสัตว์ร้ายและรูปของมัน และผู้ใดก็ตามที่รับเครื่องหมายแห่งชื่อของมัน ย่อมไม่มีการพักผ่อนเลยทั้งกลางวันและกลางคืน นี่แหละคือความทรหดอดทนของธรรมิกชน: ที่นี้คือบรรดาผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซู วิวรณ์ 14:6-12

ในบทที่สิบแปดของพระธรรมวิวรณ์ ข่าวสารเดียวกันนั้นประกาศการล่มสลายของบาบิโลน

ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากรสวรรค์ มีอำนาจยิ่งใหญ่ และแผ่นดินโลกก็สว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน และท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงอันดังกล่าวว่า “บาบิโลนมหานครนั้นล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว และได้กลายเป็นที่สถิตของเหล่าผีปิศาจ เป็นที่ชุมนุมของวิญญาณโสโครกทุกอย่าง และเป็นกรงของนกทุกชนิดที่ไม่สะอาดและน่ารัง เพราะว่บรรดาประชาชาติทั้งหลายได้ดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธจากการล่วงประเวณีของนาง และบรรดาภคตริย์แห่งแผ่นดินโลกก็ได้ล่วงประเวณีกับนาง และบรรดาพ่อค้าแห่งแผ่นดินโลกก็มั่งคั่งขึ้นเพราะความฟุ่มเฟือยอย่างสิ้นเหลือของนาง” และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงอีกเสียงหนึ่งจากรสวรรค์ตรัสว่า “ชนชาติของเราเอ๋ย จงออกมาจากนาง เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่มีส่วนในบาปของนาง และเพื่อท่านทั้งหลายจะไม่รับภัยพิบัติของนางด้วย เพราะว่บาปของนางกองสูงจนถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงระลึกถึงความชั่วช้าของนาง” วิวรณ์ 18:1-5

แนวเส้นแห่งประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ หรืออาจกล่าวได้ว่า

ลำดับเหตุการณ์ซึ่งทูตสวรรค์ผู้ทำให้แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยพระสิริของท่านในบทที่สิบแปดเป็นผู้แทนไว้ในวัน

แสดงถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นำไปสู่การสิ้นสุดของการพิพากษา การสิ้นสุดของระบอบแห่งพระคุณ และภัยพิบัติสุดท้ายที่เจ็ด ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่เป็นผู้แทนไว้ในบทที่สิบแปดดำเนิน "ขนานกัน" กับแนวเส้นแห่งประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่เป็นผู้แทนไว้โดยทูตสวรรค์สามองค์ในบทที่สิบสี่

"พระเจ้าได้ทรงประทานให้ข่าวสารทั้งหลายในวิวรณ์ 14 มีตำแหน่งของตนอยู่ในแนวคำพยากรณ์ และพันธกิจของข่าวสารเหล่านั้นจะไม่ยุติจนกว่าจะถึงวาระปิดฉากประวัติศาสตร์ของโลกนี้ ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองยังคงเป็นความจริงสำหรับกาลเวลานี้ และจะดำเนินไปควบคู่กับข่าวสารที่ตามมานี้ ทูตสวรรค์องค์ที่สามประกาศคำเตือนของตนด้วยเสียงอันดัง 'ภายหลังสิ่งเหล่านี้' ยอห์นกล่าวว่า 'ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากรสวรรค์ มีภูมิลักษณ์ภาพยิ่งใหญ่มาก และแผ่นดินโลกก็สว่างไสวด้วยรัศมีของทูตนั้น' ในความสว่างกระจ่างนี้ แสงแห่งข่าวสารทั้งสามถูกรวมเข้าไว้ด้วยกัน" The 1888 Materials, 803, 804.

ทูตสวรรค์สามองค์ในบทที่สิบสี่ซึ่งบินอยู่ท่ามกลางท้องฟ้า เป็นสัญลักษณ์ของข่าวสารที่ประกาศไปทั่วโลก อันสิ้นสุดลงด้วยเครื่องหมายของสัตว์ร้ายและการปิดประตูแห่งพระกรุณา ในบทที่สิบแปด แผ่นดินโลกทั้งสว่างไสวด้วยพระสิริของทูตสวรรค์องค์นั้น ซึ่งข่าวสารของเขาก็สิ้นสุดลงด้วยการปิดประตูแห่งพระกรุณาเช่นกัน

ข่าวสารซึ่งได้รับการแทนไว้ในเชิงสัญลักษณ์โดยทูตสวรรค์สามองค์ในบทที่สิบสี่ และซึ่งยังได้รับการแทนไว้ในโดยทูตสวรรค์องค์ที่ลงมาในบทที่สิบแปดนั้น เป็นภาพประกอบสองประการของข่าวสารแห่งคำเตือนเดียวกัน พระคัมภีร์ไม่มีสิ่งใดซ้ำซ้อนเลย ไม่มีสิ่งใดที่สูญเปล่า ความจริงที่ว่ายอห์นระบุข่าวสารเดียวกันนั้นมากกว่าหนึ่งครั้ง เป็นการเน้นย้ำถึงความสำคัญของข่าวสารนั้น และยังแสดงให้เห็นถึงวิธีการสอนของพระเจ้าซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ในพระคัมภีร์ที่เรียกว่า "กล่าวซ้ำและขยายความ"

การนำประวัติศาสตร์แห่งคำพยากรณ์สองแนวมาประกอบเข้าด้วยกันย่อมเปิดเผยความจริงต่าง ๆ ที่จะไม่เป็นที่สังเกตได้ในแนวใดแนวหนึ่ง หากพิจารณาแยกจากอีกแนวหนึ่ง ทุกวันนี้ หากท่านนำพยานสองคนของเหตุการณ์เดียวกันเข้าสู่ศาลเพื่อให้การ พวกเขาอาจให้ถ้อยคำที่ขัดแย้งกันโดยอาศัยอุดมการณ์ทางการเมืองหรือทางสังคมของตน แต่กรณีนี้ไม่เป็นเช่นนั้นกับพยานในพระคัมภีร์ พวกเขายอมสอดคล้องต้องกันเสมอ และหากดูราวกับว่าเขาเหล่านั้นไม่สอดคล้องกันแล้ว ก็เป็นเพราะท่านกำลังมองบางสิ่งอย่างไม่ถูกต้อง

อุปมาอุปไมยทั้งสองที่เรากำลังพิจารณาอยู่นั้น คือข่าวสารแห่งคำเตือนเดียวกันอย่างแท้จริง ซึ่งพระธรรมมาลาคีได้นำเสนอไว้ในฐานะการกลับมาของเอลียาห์ผู้เผยพระวจนะ ข่าวสารทั้งสามนี้ล้วนมาถึงล่วงหน้าก่อนการสิ้นสุดแห่งช่วงเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณ เพราะว่าข่าวสารคำเตือนที่บรรจุอยู่ในแนวคำพยากรณ์ทั้งสามนั้น มิได้เพียงถูกประทานล่วงหน้าก่อนการสิ้นสุดแห่งช่วงเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณเท่านั้น หากแต่การสิ้นสุดแห่งช่วงเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณนั่นเองคือจุดอ้างอิง เป็นประเด็นสำคัญ หากจะกล่าวเช่นนั้นก็ได้ ของข่าวสารคำเตือนแต่ละประการเหล่านั้น แท้จริงแล้ว หากมีข่าวสารคำเตือนใดถูกประกาศหรือถูกแสดงเป็นภาพโดยผู้เผยพระวจนะคนใด ข่าวสารนั้นก็คือคำเตือนเดียวกันกับ วิวรณ์ บทที่ 14, 18 และคำพยากรณ์เรื่องเอลียาห์ในพระธรรมมาลาคี.

แนวคำพยากรณ์ทั้งสามแนวนี้สามารถแสดงให้เห็นได้โดยง่ายว่าดำเนินไปคู่ขนานกัน อย่างไรก็ตาม ในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์มีแหล่งข้อมูลหลักอยู่สองประการ ประการหนึ่งคือการระบุลำดับของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะคลี่คลายในวาระสุดท้ายของโลก อีกประการหนึ่งคือภาพประกอบแห่งกิจกรรมของบรรดาผู้เผยพระวจนะซึ่งเกี่ยวเนื่องกับข่าวสารที่แจกแจงเหตุการณ์ในอนาคต

มีกฎอยู่สองประการที่ควรพิจารณาเกี่ยวเนื่องกับแนวคิดเหล่านี้ ประการแรกคือ ผู้พยากรณ์ทั้งปวงล้วนกล่าวถึงอวสานของโลก ซึ่งเป็นจุดที่ระยะเวลาแห่งการทดลองสิ้นสุดลง.

“บรรดาผู้เผยพระวจนะในสมัยโบราณแต่ละคนได้กล่าวเพื่อยุคของเรายิ่งกว่ายุคของตนเอง เพื่อว่าการเผยพระวจนะของพวกเขาจะมีผลบังคับใช้แก่เรา ‘บรรดาสิ่งเหล่านี้ได้บังเกิดแก่เขาทั้งหลายเพื่อเป็นแบบอย่าง และได้บันทึกไว้เพื่อเตือนสติเรา ผู้ซึ่งอยู่ในวาระสุดท้ายของโลกแล้ว’ 1 Corinthians 10:11. ‘สิ่งเหล่านั้นมิได้ทรงสำแดงแก่เขาเพื่อเขาเอง แต่เพื่อเรา ซึ่งบัดนี้สิ่งเหล่านั้นได้ถูกรายงานแก่ท่านทั้งหลายโดยผู้ที่ได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ท่าน โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงถูกส่งลงมาจากสวรรค์ เป็นสิ่งซึ่งเหล่าทูตสวรรค์ปรารถนาจะฟังดู’ 1 Peter 1:12....”

“พระคัมภีร์ได้สะสมและรวบรวมทรัพย์สินสมบัติของตนไว้สำหรับชนรุ่นสุดท้ายนี้ เหตุการณ์สำคัญทั้งปวงและบรรดาธุรกรรมอันศักดิ์สิทธิ์เครื่องขริบแห่งประวัติศาสตร์พันธสัญญาเดิม ได้เกิดขึ้นแล้ว และกำลังเกิดซ้ำอีกในคริสตจักรในวาระสุดท้ายนี้” Selected Messages, book 3, 338, 339.

ข่าวสารเชิงพยากรณ์ทั้งสิ้นในพระคัมภีร์ “มีผลบังคับใช้สำหรับเรา” คือ “ผู้ซึ่งปลายยุคของโลกได้มาถึงแล้ว” กฎข้อนั้น เมื่อประกอบเข้ากับอีกกฎหนึ่งซึ่งระบุถึง “เรื่องราว” ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรง “จัดวาง” ไว้ “ทั้งในการประทานคำพยากรณ์ และ” อีกทั้ง “ในเหตุการณ์ที่ถูกพรรณนาไว้” ก็ยิ่งเพิ่มน้ำหนักแก่ข้ออ้างที่ว่า เหตุการณ์เชิงพยากรณ์ ณ ตอนต้นของคำพยากรณ์หนึ่ง ๆ เป็นแบบอย่างล่วงหน้าและดำเนินไปควบคู่กับเหตุการณ์เชิงพยากรณ์ ณ ตอนปลายของคำพยากรณ์นั้น ๆ

“มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาพระวจนะของพระเจ้าให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หนังสือดาเนียลและวิวรณ์สมควรได้รับความเอาใจใส่อย่างไม่เคยมีมาก่อนในประวัติแห่งงานของเรา ในบางประเด็นเกี่ยวกับอำนาจแห่งโรมและสันตะปาปา เราอาจกล่าวให้น้อยลงได้ แต่เราควรเรียกความสนใจไปยังสิ่งที่พวกผู้เผยพระวจนะและอัครทูตได้เขียนไว้ภายใต้การดูแลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงกำหนดเรื่องราวทั้งในการประทานคำพยากรณ์และในเหตุการณ์ที่พรรณนาไว้ วันนั้น ในลักษณะที่สอนว่า ตัวแทนมนุษย์จะต้องถูกกันให้อยู่นอกสายตา ซ่อนไว้ในพระคริสต์ และให้องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสวรรค์และพระราชบัญญัติของพระองค์ได้รับการยกย่อง จงอ่านหนังสือดาเนียล จงนำประวัติศาสตร์ของบรรดาอาณาจักรซึ่งได้รับการแทนภาพไว้ที่นั่นขึ้นมาพิจารณาที่ละประเด็น” Testimonies to Ministers, 112.

“พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงจัดวางเรื่องราวทั้งในการประทานคำพยากรณ์และในเหตุการณ์ที่ถูกพรรณนาไว้เช่นนั้น” ใน “การประทานคำพยากรณ์และในเหตุการณ์ที่ถูกพรรณนาไว้” นั้น “เรื่องราว” ได้ถูก “จัดวางไว้เช่นนั้น” โดย “พระวิญญาณบริสุทธิ์” เพื่อให้ทั้ง “การประทานคำพยากรณ์” และ “เหตุการณ์ที่ถูกพรรณนาไว้” ได้รับการรับรองว่าเป็นสิ่งซึ่งได้รับการดูแล และให้นำไปประยุกต์ใช้กับภาพประกอบเชิงพยากรณ์แห่งอวสานของโลก.

ยอห์นได้รับคำพยากรณ์จากกาเบรียล และได้รับคำสั่งให้เขียนลงในหนังสือแล้วส่งไปยังคริสตจักรทั้งหลาย ขณะนั้นเขากำลังถูกโรมข่มเหง เขาถูกเนรเทศในลักษณะที่สอดคล้องกับสิ่งซึ่งในโลกปัจจุบันจะเรียกว่า “สถานที่ถูกขังลับ” ในประวัติศาสตร์นั้น

ยอห์นถูกตัดขาดจากมนุษยชาติอย่างโดดเดี่ยวไม่ต่างจากนักโทษคนใดในอ่าวกวนตานาโม

ยอห์นระบุว่านิมิตนั้นเกิดขึ้นขณะที่ท่านกำลังนมัสการในวันสะบาโตวันที่เจ็ด ซึ่งเป็นวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เพราะว่าบุตรมนุษย์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเหนือวันสะบาโตด้วย มัทธิว 12:8

ขณะกำลังนมัสการในพระวิหาร ท่านได้ยินพระสุรเสียงอันดังกล่าวจากเบื้องหลังท่าน

ข้าพเจ้า ยอห์น ผู้เป็นทั้งพี่น้องของท่าน และเป็นผู้มีส่วนร่วมกับท่านในความทุกข์ยาก และในแผ่นดินอาณัติและความอดทนของพระเยซูคริสต์ ได้อยู่ที่เกาะซึ่งเรียกว่าปัทโมส เพราะพระวาทะของพระเจ้า และเพราะคำพยานของพระเยซูคริสต์ ในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าอยู่ในพระวิหาร และได้ยินเสียงอันดังข้างหลังข้าพเจ้า ดุจเสียงแตร กล่าวว่า เราคืออัลฟาและโอเมกา ผู้ต้นและผู้ปลาย และสิ่งที่เจ้าเห็นนั้น จงเขียนลงในหนังสือ และส่งไปยังคริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในเอเชีย คือไปยังเอเฟซัส และสเมอร์นา และเปอร์กามอส และยาทิรา และซาร์ดีส และฟีลาเดลเฟีย และเลาดีเซีย วิวรรณ์ 1:9-11

ยอห์น สภาพแวดล้อมของเขาและสถานการณ์ที่ระบุถึงเขา

บรรยายว่าเขาเป็นผู้หนึ่งที่กำลังถูกข่มเหงเพราะเป็นผู้นมัสการวันสะบาโตวันที่เจ็ด

แต่เป็นผู้หนึ่งที่กำลังถูกข่มเหงด้วยเช่นกันเพราะพวกเขาเชื่อทั้งพระคัมภีร์และงานเขียนของเอลเลน ไวท์ ซึ่งคือ

“คำพยานของพระเยซู” เขาได้ยินพระสุรเสียงอันดังอยู่เบื้องหลังเขา ซึ่งเขาหันไปดู

และในการกระทำนั้นเขาเป็นตัวแทนของเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีส์คนหนึ่ง ในปลายยุคของโลก

ผู้ซึ่งได้ยินพระสุรเสียงเบื้องหลังพวกเขา กล่าวว่า “นี่เป็นทาง จงดำเนินในทางนั้น”

แนวคำพยากรณ์ทั้งสี่ส่วนดำเนินขนานกันไป ณ วาระสุดท้ายของโลก

“ในพระธรรมวิวรรณ์ หนังสือทุกเล่มของพระคัมภีร์มาบรรจบกันและสิ้นสุดลง” กิจการของอัครทูต, 585.

ผู้เผยพระวจนะคนใดก็ตามที่ได้ยินพระสุรเสียงจากเบื้องหลังตน

ย่อมสอดคล้องกับยอห์น ในภาพเปรียบเทียบของประชากรของพระเจ้า ณ วาระสุดท้ายของโลก

ยอห์นได้ยินพระสุรเสียงจากเบื้องหลังตนซึ่งประทานคำสั่งแก่เขา

อิสยาห์ก็ได้ยินพระสุรเสียงแห่งคำสั่งสอนเช่นกัน

ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรอคอย เพื่อพระองค์จะทรงพระกรุณาแก่ท่านทั้งหลาย และฉะนั้นพระองค์จะทรงได้รับการยกย่อง เพื่อพระองค์จะทรงเมตตาท่านทั้งหลาย เพราะพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งการพิพากษา บรรดาผู้ที่รอคอยพระองค์ล้วนเป็นสุข.

เพราะประชาชนจะอาศัยอยู่ในศิโยน ณ กรุงเยรูซาเล็ม ท่านจะไม่ร้องให้อีกต่อไป

พระองค์จะทรงพระกรุณาแก่ท่านอย่างยิ่งเมื่อได้ยินเสียงร้องทูลของท่าน เมื่อพระองค์ทรงได้ยิน พระองค์จะทรงตอบท่าน

และแม้องค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานขนมปังแห่งความทุกข์ยากและน้ำแห่งความลำบากแก่ท่าน

บรรดาครูของท่านจะไม่ถูกข่มเหงในสิ่งที่กลับอีกต่อไป แต่ตาของท่านจะได้เห็นครูของท่าน

และหูของท่านจะได้ยินถ้อยคำหนึ่งอยู่ข้างหลังท่าน กล่าวว่า “นี่แหละเป็นทาง จงดำเนินในทางนั้น”

เมื่อท่านหันไปทางขวา และเมื่อท่านหันไปทางซ้าย อิสยาห์ 30:18-21

ประชากรที่เหลืออยู่ของพระเจ้าทรงได้ยินพระสุรเสียงหนึ่งจากเบื้องหลังพวกเขา

ซึ่งบอกว่าพวกเขาควรดำเนินไปในทางใด แล้วพวกเขาจำเป็นต้องตัดสินใจว่าจะเชื่อฟังหรือไม่เชื่อฟัง

ผู้คนที่ยอห์นและอิสยาห์เป็นตัวแทนนั้น

คือผู้คนที่วาระสุดท้ายของโลกที่รอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้า ในขณะที่พระองค์ทรงเนิ่นช้า

และอิสยาห์แจ้งแก่เราว่าพระองค์ทรงเนิ่นช้าเพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งการพิพากษา

ตั้งแต่เริ่มต้นของประวัติศาสตร์มีเลอไรต์ในปี 1798

จนถึงการสิ้นสุดแห่งเวลาแห่งพระกรุณาสำหรับแอ๊ดเวนตีสม์ ณ กฎหมายวันอาทิตย์

พระเจ้าทรงกำลังกระทำการพิพากษาในสถานนมัสการแห่งสวรรค์ให้สำเร็จ
พระสัญญาคือบรรดาผู้ที่รอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าในช่วงเวลาแห่งการพิพากษาจะได้รับพระพร

ประชากรของพระเจ้าผู้ได้รับพระพรเพราะการรอคอยนั้น
ได้รับการพรรณนาไว้โดยหญิงพรหมจารีผู้รอคอยเจ้าบ่าวในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน
ทั้งสิบคนนั้นต่างก็หลับไป แล้วเมื่อถึงเที่ยงคืน
วิกฤตหนึ่งก็มาถึงซึ่งแยกหญิงพรหมจารีที่กำลังหลับอยู่ออกเป็นสองจำพวก
จำพวกหนึ่งได้ยินเสียงจากข้างหลังตนและหันกลับไปดูเสียงนั้น ซึ่งได้ชี้แนะพวกเขาว่าควรดำเนินไปทางใด
และอีกจำพวกหนึ่งปฏิเสธที่จะหันกลับไปและฟังเสียงนั้น—ทั้ง ๆ
ที่ข้อความซึ่งปรากฏตลอดทั่วทั้งพระธรรมวิวรณ์ก็คือ “ใครมีหู
ก็จงฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย”

“อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนในมัทธิว 25 ก็แสดงให้เห็นประสบการณ์ของประชากรแอ็ดเวนติสต์ด้วย”
สงครามความขัดแย้งครั้งใหญ่, 393.

ยอห์นเป็นตัวแทนของชนอาดเวนติสต์ผู้หันกลับไปสู่อุดมคติเพื่อจะเข้าใจอนาคต เมื่อพวกเขา
“ได้ยินถ้อยคำจากเบื้องหลัง” ดังเช่นที่ยอห์นได้ยินนั้น
ถ้อยคำนั้นย่อมน้อมรวมถึงคำสั่งสอนที่ให้ไว้ในคำพยากรณ์ของอิสยาห์เกี่ยวกับเหตุการณ์เดียวกันนี้ด้วย
คำสั่งสอนของอิสยาห์คือ “นี่แหละเป็นหนทาง จงดำเนินในนั้น เมื่อเจ้าหันไปทางขวา และเมื่อเจ้าหันไปทางซ้าย”
หญิงพรหมจารีผู้มีปัญญาในดาเนียลบทที่สิบสองเข้าใจการเพิ่มพูนแห่งความรู้ในวาระสุดท้ายของโลก
เพราะพวกเขาได้ “วิ่งไปมา” ในพระวจนะเพื่อจะเข้าใจความรู้ที่ประทานชีวิตซึ่งได้ถูกเปิดเผยแล้ว

แต่ท่าน ดาเนียลเอ๋ย จงปิดถ้อยคำเหล่านั้นไว้ และประทับตราหนังสือเหล่านั้นเสีย จนถึงวาระสุดท้าย
หลายคนจะวิ่งไปวิ่งมา และความรู้จะทวีขึ้น Daniel 12:4

ผู้เผยพระวจนะที่เรากำลังพิจารณาอยู่นั้นเป็นตัวแทนของเซเวนต์เดย์แอ็ดเวนติสในประวัติศาสตร์ช่วงที่การพิพากษา
มาถึงบหาวสานและระยะเวลาแห่งการทดลองปิดลง
บรรดาผู้ที่ถูกพรรณนาว่าเป็นหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาย่อมได้ยินเสียงหนึ่งจากเบื้องหลังพวกเขา กล่าวว่า
นี่แหละคือทาง จงดำเนินไปในทางนั้น
และพระองค์ทรงสัญญาว่าจะทรงนำพวกเขาในวิถีนั้นเมื่อพวกเขาหันไปทางซ้ายหรือทางขวา “การวิ่งไปมา”
ดังที่หญิงพรหมจารีที่มีปัญญากระทำเมื่อหนังสือนั้นถูกเปิดเผยแล้ว เป็นสัญลักษณ์ของการศึกษาพระคัมภีร์
ธรรมชาติสอนเราว่าเพื่อจะวิ่งได้ ก่อนอื่นท่านต้องเรียนรู้ที่จะเดิน และคำพยากรณ์ของอิสยาห์กล่าวว่า
หากท่านฟังเสียงที่อยู่เบื้องหลังท่าน พระองค์จะทรงนำท่านในการศึกษาพระวจนะของพระองค์
ไม่ว่าท่านจะหันไปยังพันธสัญญาเดิม (ซ้าย) หรือพันธสัญญาใหม่ (ขวา) จงเปิดพระคัมภีร์
แล้วพระองค์จะทรงนำท่านด้วยพระสุรเสียงของพระองค์
แต่สำหรับเซเวนต์เดย์แอ็ดเวนติสในวาระสุดท้ายของโลกนั้น
ยังหมายความว่าพระองค์จะทรงนำท่านเมื่อท่านเปิดพระคัมภีร์ (ซ้าย)
และเมื่อท่านเปิดพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ (ขวา)

หนทางที่จะดำเนินไปนั้นยังถูกกำหนดไว้โดยเฉพาะเจาะจงมากขึ้นเมื่อเพิ่มเติมคำพยากรณ์ของเยเรมีย์เข้าไปด้วย

พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “จงยืนอยู่ตามหนทางทั้งหลาย และจงมองดู
และจงถามถึงบรรดาหนทางโบราณว่า ทางดินนั้นอยู่ที่ไหน และจงดำเนินในทางนั้น
แล้วเจ้าทั้งหลายจะพบความสงบพักผ่อนแก่จิตวิญญาณของตน แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า
‘พวกเราจะไม่ดำเนินในทางนั้น’ อีกทั้งเราได้ตั้งยามเฝ้าไว้เหนือพวกเขา โดยกล่าวว่า ‘จงเสียดูฟังเสียงแตร’
แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า ‘พวกเราจะไม่เสียดูฟัง’”

ฉะนั้น จงฟังเถิด บรรดาประชาชาติทั้งหลาย และจงรู้เถิด โอ ที่ประชุม ว่าสิ่งใดอยู่ท่ามกลางพวกเขา จงฟังเถิด โอ แผ่นดินโลก: ดูก่อน เราจะทำน้อมพิบัติมาสู่ชนชาตินี้ คือผลแห่งความคิดของพวกเขา เพราะพวกเขามีได้เชื่อฟังถ้อยคำของเรา และมีได้เชื่อฟังกฎบัญญัติของเรา แต่ได้ปฏิเสธมัน เยเรมีย์ 6:16-19

มีผู้ไม่มีศรัทธายูสองจำพวกในข้อความตอนนี กลุ่มหนึ่งพิจารณา "บรรดาทาง" ทั้งสิ้น แล้วเลือกดำเนินใน "ทางโบราณ" พวกเขาสามารถเลือก "ทางอันดี" จาก "บรรดาทาง" อื่นทั้งปวงที่อาจเป็นไปได้ เพราะพวกเขาคือผู้ที่ฟังพระสุรเสียงซึ่งดังมาจากเบื้องหลังตน และพระสุรเสียงนั้นได้บอกแก่พวกเขาว่า "นี่แหละเป็นทาง จงเดินไปในทางนี้" ยอห์นเป็นตัวแทนของผู้ที่ได้ยินพระสุรเสียงจากเบื้องหลัง เป็นพระสุรเสียงจาก "ทางโบราณ"

"พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า จงยืนอยู่ที่หนทางทั้งหลาย และมองดู และถามถึงมรรคาเก่าแก่ ว่าทางอันดีอยู่ที่ไหน แล้วจงดำเนินในทางนั้น" เยเรมีย์ 6:16

"อย่าให้ผู้ใดพยายามรื้อถอนรากฐานแห่งความเชื่อของเรา—รากฐานที่ได้ถูกวางไว้ตั้งแต่เริ่มแรกแห่งงานของเรา โดยการศึกษาระดับด้วยการอธิษฐานและโดยการทรงสำแดง บนรากฐานเหล่านี้ เราได้ก่อสร้างมาเป็นเวลาห้าสิบปีที่ผ่านมา มนุษย์อาจคิดว่าตนได้พบหนทางใหม่ และว่าสามารถวางรากฐานที่มั่นคงกว่าสิ่งซึ่งได้ถูกวางไว้แล้ว แต่สิ่งนี้เป็นการล่อลวงอันใหญ่หลวง ไม่มีผู้ใดสามารถวางรากฐานอื่นใดได้นอกจากรากฐานซึ่งได้ถูกวางไว้แล้ว"

"ในอดีตมีคนเป็นอันมากได้ลงมือสร้างความเชื่อใหม่ และสถาปนาหลักการใหม่ขึ้น แต่สิ่งทีพวกเขาสร้างนั้นตั้งอยู่ได้นานเพียงใด? ไม่นานก็พังทลายลง เพราะมิได้ตั้งอยู่บนศิลา"

"บรรดาสาวกยุคแรกมิได้จำต้องเผชิญกับคำกล่าวของมนุษย์หรือ? พวกเขามีได้จำต้องฟังทฤษฎีอันเป็นเท็จ และแล้วเมื่อได้กระทำทุกสิ่งแล้ว จึงยืนหยัดมั่นคง โดยกล่าวว่า 'ไม่มีผู้ใดจะวางรากฐานอื่นใดได้นอกจากรากฐานที่ได้วางไว้แล้ว' 1 Corinthians 3:11."

"ฉะนั้น เราจึงต้องยึดมั่นความวางใจตั้งแต่แรกเริ่มของเราไว้อย่างมั่นคงจนถึงที่สุด พระเจ้าและพระคริสต์ได้ทรงส่งถ้อยคำแห่งฤทธิ์อำนาจมายังชนชาตินี้ เพื่อนำพวกเขาออกมาจากโลก ที่ละประเด็น เข้าสู่ความสว่างแจ่มชัดแห่งความจริงสำหรับปัจจุบัน ด้วยริมฝีปากที่ได้รับการแต่งตั้งด้วยไฟบริสุทธิ์ ผู้รับใช้ของพระเจ้าได้ประกาศข่าวสารนั้น พระสุรเสียงจากสวรรค์ได้ประทับตรารับรองความแท้จริงของความจริงที่ได้มีการประกาศแล้ว" Testimonies, volume 8, 296, 297.

แต่ยังมีอีกพวกหนึ่งในลำดับของเยเรมีย์ และ "ชุมนุมชน" นั้นตั้งที่เขาได้ระบุไว้ ได้สร้างเรือนหลังหนึ่งซึ่งเป็นตัวแทนของความเชื่อใหม่ และเรือนนั้นก็พังทลายลง เพราะมิได้ถูกสร้างไว้บนศิลา เรือนนั้นคือคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส หรือตั้งที่ยอห์นได้ระบุถึงคริสตจักรเดียวกันนั้นว่า—ธรรมศาลาของซาตาน

การปฏิเสธที่จะฟังยอมเป็นการปฏิเสธ "พระวจนะ" และ "พระบัญญัติ" ของพระองค์ เนื่องด้วยการกบฏของพวกเขาที่ไม่ยอมกลับคืนมาและไม่ดำเนินในทางเก่า อีกทั้งยังปฏิเสธที่จะฟังสารแห่งแตรของยามเฝ้าระวัง พระเจ้าจึงจะทรงนำความชั่วร้ายมาสู่ชนชาติ ซึ่งเยเรมีย์ระบุว่าเป็น "ชุมนุมชนชั่วร้าย" วิธีที่พระเจ้าทรงจัดการกับคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสแห่งเลาดิเซีย นั้นเป็นเรื่องของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ผู้เผยพระวจนะโฮเซยาได้เพิ่มเติมลักษณะของ "ชุมนุมชนชั่วร้าย" เมื่อท่านกล่าวถึงเหตุผลที่พวกเขาถูกปฏิเสธ

ประชากรของเราถูกทำลายเพราะขาดความรู้ เพราะเจ้าปฏิเสธความรู้ เราก็จะปฏิเสธเจ้าเช่นกัน เพื่อเจ้าจะมีได้เป็นปุโรหิตแก่เรา เพราะเจ้าได้ลืมนิยามบัญญัติแห่งพระเจ้าของเรา เจ้าก็จะลืมนิยามทั้งหลายของเจ้าด้วย โยเซยา 4:6

พวกเขาถูกปฏิเสธเพราะขาดความรู้ ซึ่งเป็นตัวแทนของชาวสาร์ที่ถูกเปิดผนึกในวาระสุดท้าย ณ ที่นี้ พระเจ้าทรงยุติความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญาของพระองค์กับประชากรของพระองค์ในข้อความตอนนี้ เพราะพระองค์ทรงเรียกพวกเขาโดยตรงว่า “ประชากรของเรา!” เพราะพวกเขาปฏิเสธพระคริสต์ และได้ลืมนิยามบัญญัติของพระองค์ พวกเขาจะไม่เป็นปุโรหิตสำหรับพระเจ้าอีกต่อไป เมื่อประชากรของพระเจ้าเข้าสู่พันธสัญญากับพระเจ้า พระองค์ทรงตั้งพวกเขาให้เป็นปุโรหิตและกษัตริย์ เมื่อพระเจ้าทรงเข้าสู่พันธสัญญากับอิสราเอลโบราณ พระองค์ได้ตรัสผ่านทางโมเสสว่า:

บัดนี้ฉันนั้น หากเจ้าทั้งหลายจะเชื่อฟังเสียงของเรอย่างแท้จริง และรักษาพันธสัญญาของเราไว้ เจ้าทั้งหลายจะเป็นทรัพย์อันล้ำค่าพิเศษของเราเหนือชนชาติทั้งปวง เพราะว่าแผ่นดินโลกทั้งสิ้นเป็นของเรา และเจ้าทั้งหลายจะเป็นอาณาจักรแห่งปุโรหิต และเป็นประชาชาติบริสุทธิสำหรับเรา นี่เป็นถ้อยคำซึ่งเจ้าจงกล่าวแก่บุตรหลานอิสราเอล อพยพ 19:5, 6

เมื่อพระเจ้าทรงเข้าสู่พันธสัญญากับคริสตจักรคริสเตียน พระองค์ได้ตรัสผ่านทางเปโตรว่า:

แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่ทรงเลือกสรรไว้แล้ว เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติบริสุทธิ เป็นชนชาติพิเศษของพระองค์ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้ประกาศพระสิริอันควรสรรเสริญของพระองค์ผู้ทรงเรียกท่านออกจากความมืดเข้าสู่ความสว่างอันอัศจรรย์ของพระองค์ ท่านทั้งหลายซึ่งในกาลก่อนมิได้เป็นชนชาติ แต่บัดนี้เป็นชนชาติของพระเจ้าแล้ว ซึ่งมิได้รับพระเมตตา แต่บัดนี้ได้รับพระเมตตาแล้ว 1 เปโตร 2:9, 10

เปโตรในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้กล่าวถึงการเปลี่ยนผ่านจากอิสราเอลโบราณในฐานะชนชาติแห่งพันธสัญญาที่ทรงเลือกสรรของพระเจ้า มาสู่คริสตจักรคริสเตียน เมื่อท่านกล่าวว่า “แต่ก่อนท่านทั้งหลายมิใช่ชนชาติหนึ่ง แต่บัดนี้เป็นชนชาติของพระเจ้าแล้ว” เมื่อพวกยิวตัดขาดตนเองจากพระองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจึงทรงเข้าทำพันธสัญญากับคริสตจักรคริสเตียน ทั้งสองได้รับการถือว่าเป็นชนชาติแห่งปุโรหิตตราบเท่าที่พวกเขาอยู่ร่วมกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

การถูกปฏิเสธไม่ให้เป็นปุโรหิตบ่งชี้ว่า ครึ่งหนึ่งท่านเคยเป็นชนแห่งพันธสัญญา เซเวนธ์เดย์แอดเวนติสได้เข้าสู่พันธสัญญากับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตั้งแต่เริ่มแรกของประวัติศาสตร์แอดเวนติส คริสตจักรในถิ่นทุรกันดารได้ออกมาจากยุคการปฏิรูป แต่ปฏิเสธข่าวสารของมิลเลอไรต์ และด้วยเหตุนี้จึงหย่าขาดตนเองจากพระเจ้าในช่วงประวัติศาสตร์แห่งข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง การแยกขาดครั้งสุดท้ายเกิดขึ้นเมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สองมาถึง และมีคำประกาศว่าพวกเขาไม่ได้เป็นธิดาของพระคริสต์อีกต่อไป แต่ได้กลายเป็นธิดาของบาบิโลนแล้วทันทีหลังจากนั้น ในช่วงเสียงร้องตอนเที่ยงคืน พระเจ้าได้ทรงเรียกเจ้าสาวใหม่ของพระองค์เข้าสู่พันธสัญญาแห่งการสมรส

แผ่นศิลาสองแผ่นซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาสำหรับอิสราเอลโบราณนั้น คือศิลาสองแผ่นแห่งพระบัญญัติสิบประการ และแผ่นสองแผ่นสำหรับอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณในยุคปัจจุบัน คือแผ่นทั้งสองแห่งฮาบากุก ดังที่แสดงไว้โดยแผนภูมิปี 1843 และ 1850 ชนชาติแห่งพันธสัญญาซึ่งพระวิญญาณแห่งการ دلใจได้ระบุซ้ำแล้วซ้ำอีกว่าเป็นเลาตีเซีย ได้ปฏิเสธหนทางโบราณ ไม่ยอมฟังพระสุรเสียงที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และเพราะฉะนั้นพวกเขาจึงทำซ้ำประวัติศาสตร์ช่วงปลายของอิสราเอลโบราณ ขณะที่พวกเขาถูกทรงคายออกจากพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

เหตุใดสิ่งนี้จึงเกิดขึ้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงเรียกว่า “ชนชาติของเรา” ของพระองค์?

อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้น ซึ่งแสดงให้เห็นประสบการณ์ของขบวนการแอ็ดเวนติสท์ ได้สำเร็จเป็นจริงสองครั้ง คือครั้งหนึ่งในตอนต้น และอีกครั้งหนึ่งในตอนปลายของขบวนการแอ็ดเวนติสท์ ชิสเตอร์ไวท์สอนว่าอุปมานี้ได้สำเร็จเป็นจริงแล้วและจะสำเร็จเป็นจริงอีกอย่างตรงตามตัวอักษรทุกประการ อีกทั้งยังสอนด้วยว่าอุปมานี้จะต้องเข้าใจอยู่เสมอว่าเป็นความจริงสำหรับปัจจุบัน เช่นเดียวกับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม.

“ข้าพเจ้ามักถูกให้ชวนไปพิจารณาอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ซึ่งห้าคนเป็นคนมีปัญหา และอีกห้าคนเป็นคนเขลา อุปมานี้ได้สำเร็จและจะสำเร็จอย่างตรงตามตัวอักษรทุกประการ เพราะมีการประยุกต์ใช้เป็นพิเศษสำหรับยุคเวลานี้ และเช่นเดียวกับข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม อุปมานี้ได้สำเร็จแล้ว และจะยังคงเป็นความจริงสำหรับปัจจุบันตราบนานกาลเวลา” Review and Herald, August 19, 1890.

อักเวนติสท์แบบมิลเลอไรต์ได้ทำให้การคอยตามคำอุปมานั้นสำเร็จลุล่วง ระหว่างคำพยากรณ์ที่ผิดพลาดของพวกเขาในปี 1843 กับคำพยากรณ์ที่ถูกต้องสำหรับวันที่ 22 ตุลาคม 1844 รายละเอียดเชิงพยากรณ์ของประวัติศาสตร์นี้มีอยู่มากมายและมีความสำคัญยิ่ง แต่ข้าพเจ้าปรารถนาเพียงจะชี้ให้เห็นว่า คำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นเชื่อมโยงโดยตรงกับทูตสวรรค์องค์ที่สาม ดังที่ชิสเตอร์ไวท์เพิ่งได้กล่าวไว้.

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1798 จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งได้ประกาศการเปิดฉากของการพิพากษา

ก่อนที่การพิพากษาจะเริ่มขึ้นไม่นาน

เสียงร้องยามเที่ยงคืนแห่งคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนก็ได้สำเร็จเป็นจริง ฉะนั้น

เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามประกาศการสิ้นสุดของการพิพากษา

การประกาศเรื่องเสียงร้องยามเที่ยงคืนก็จะถูกประกาศซ้ำอีกครั้งหนึ่งด้วย

การตระหนักว่าคริสตจักรโปรเตสแตนต์ทั้งหลายได้ปฏิเสธข่าวสารของพระเจ้า

และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นบุตรสาวทั้งหลายของบาบิโลนนั้น คือการมาถึงของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง และเป็นการเริ่มต้นของช่วงเวลาการชักช้าในคำอุปมาซึ่งกำลัง “สำเร็จลงตามตัวอักษรทุกประการ”

พระเจ้าไม่ได้เสด็จกลับมาในปี ค.ศ. 1843

พระองค์ทรงชักช้าเพื่อทรงทดสอบและทรงอวยพรหญิงพรหมจารีทั้งหลาย

การประกาศของทูตสวรรค์องค์ที่สองซึ่งระบุว่าคริสตจักรโปรเตสแตนต์ทั้งหลายเป็นบุตรสาวของบาบิโลนนั้น เป็นการเรียกบรรดาผู้ที่ยังอยู่ในคริสตจักรที่ล้มลงเหล่านั้นให้ออกมาและยืนอยู่ฝ่ายเดียวกับพวกมิลเลอไรต์และความ

เข้ามาใจของพวกเขาเกี่ยวกับคำพยากรณ์ทั้งหลาย ที่การประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์ แคมมวล สโนว์

ได้นำเสนอหลักฐานที่จำเป็นเพื่อยืนยันการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

และข่าวสารแห่งเสียงร้องตอนเที่ยงคืนก็แผ่ไปทั่วแผ่นดินดุจดลิมมทานที่ แล้วทูตสวรรค์องค์ที่สามก็มาถึง ณ ความผิดหวังครั้งใหญ่เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844.

นี่เป็นเพียงบทสรุปโดยย่อของประวัติศาสตร์ในระยะเริ่มต้น ซึ่งข้าพเจ้าได้ละเว้นประเด็นหลายประการไว้

เพื่อจะแยกยกขึ้นมาเฉพาะบางประเด็นที่ดูจะเกี่ยวข้องมากกว่าแก่สิ่งที่เรากำลังพิจารณากันอยู่

เราจะดำเนินความคิดเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป